

Tým Ing. Filipa z divize 8 dokončuje stavbu metra V.A více ve fotoreportáži na str. 4

METROSTAV

ČTRNÁCTIDENÍK METROSTAV A.S.

Univerzální a stabilní

Ptáme se: Ing. Pavla Piláta, generálního ředitele Metrostavu str. 2

Rekonstrukce Petrinu se divizi 1 povedla str. 2

Dvě hezké vizitky Metrostavu v jedné pražské ulici str. 3

Každá dobře provedená zakázka je důležitá str. 3

KRÁTCE / AKTUÁLNĚ

Nová adresa v Karlových Varech

Pracovníci karlovarského zastoupení divize 9 v čele s ředitelem Ing. Petrem Čermochem se začátkem letošního roku přestěhovali ze Sokolovské ulice do Závodní č. 278. Jejich nové, modernější pracoviště leží poblíž úřadu Karlovarského kraje a má poštovní směrovací číslo 360 18. Telefonní čísla pevných linek se nezměnila.

Práce pod přímým dohledem kamery

Kolegové z divize 5 začínou na výstavbě ejpovického tunelu pracovat pod dohledem webové kamery. Její snímky brzy najdete na internetové stránce

Metrostavu spolu se záběry dokumentujícími výstavbu multifunkčního laserového centra ELI Beamlines v Dolních Břežanech a bytového areálu Slunečný vršek v Praze.

Nezmeškejte příležitost

prohlédnout si největší TBM v Česku!
Stavba tunelu Ejovice

24. ledna 2015, 10–15 hodin

více na www.metrostav.cz.

Norská stavba přes zimu osiřela

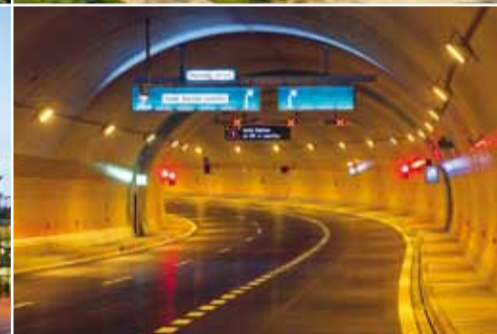
Sněhové srážky a hrozcí lavinové nebezpečí přerušily vloni 10. prosince práce na stavbě Bjørnabakkane og Lindeskreda v Norsku, kde tým divize 5 od 7. srpna 2014 vyrazil a definitivně zajistil 700 m silničního tunelu. Po zajištění stavby před drsnými místními podmínkami se 18 dělníků a osm techniků Metrostavu vrátilo domů na zhruba čtyřměsíční zimní přestávku. Do Norska pojedou v květnu, aby dokončili ražbu zbývajících 865 m tunelu.

Tým Metrostavu se o čtyři místa zlepšil

Na Jizerské firmě, tedy ve štafetovém závodě v běhu na lyžích na 4 x 3 km volnou technikou, obsadil 10. ledna tým Metrostavu ve složení kapitán Mojmir Stuchlík a Filip Křesfan z divize 9 a Jiří Mosler a Jan Vrbata z divize 5 krásné 14. místo a oproti předchozímu závodě si o čtyři příčky polepšil. „Byli jsme rádi, že se běh přes velkou oblevu uskutečnil a že jsme v něm i v obměněné sestavě opět porazili týmy Skansky i Eurovie,“ říká Jiří Mosler. Gratulujeme a děkujeme za úspěšnou reprezentaci!

Důležité podpisy

V pátek 19. prosince 2014 podepsali zástupci všech smluvních partnerů vzorovou kolektivní smlouvu Skupiny Metrostav a současně i podnikové kolektivní smlouvy Metrostavu a jeho dalších dceřiných společností, všechny na rok 2015. Na snímku zleva prezident Skupiny Metrostav Jiří Bělohav a předseda výboru ZO OS Stavba Metrostav Pavel Meyer. Další informace najdete na straně 4.

Také do roku 2015 vstoupil Metrostav s významně obohaceným seznamem referenčních staveb. Jeho novinky zastupuje na titulu výběr devíti reprezentantů: Fantova kavárna na hlavním pražském vlakovém nádraží, apartmány Medvědí v Špindlerově Mlýně, Trojský most přes Vltavu, paroplynová elektrárna v Počeradech, malá vodní elektrárna Roudnice, výrobní hala firmy LINCOLN CZ v Chodově, logistický terminál v běloruském Kozloviči, polyfunkční centrum Quadrio v Praze a tunelový komplex Blanka.

Přestavba pražské Kajetánky úspěšně skončila

„Kdybych vyhrál v loterii, tak si koupím byt v Lakehouse, jehož stavbu jsme právě dokončili,“ říká stavbyvedoucí Ing. Lukáš Chloupek z divize 6 a vysvětluje: „Obytný soubor Kajetánka, ke kterému dům patří, má totiž výjimečnou polohu, elegantní vzhled a hlavně praktické dispozice bytů navržené pro pohodlný život.“

Dostavbou domu Lakehouse uzavřela divize 6 čtyřletou práci v Břevnově nedaleko křižovatky Malovanka, při níž pro soukromého investora vybudovala ve třech etapách projektu bytový komplex Kajetánka. Díky týmu Ing. Davida Tůmy – dnes obchodního náměstka divize 6 – se dříve zanedbaná parcela s neudržovanou zahradou, bahnitým rybníčkem a ruinami staré usedlosti proměnila v úhledný veřejný park se zarybněnou vodní nádrží a se čtyřmi novými bytovými domy, které vyrostly v sousedství přestavěné oranžerie a zrekonstruované barokní vily, v níž je dnes vyhledávaná restaurace.

Divize 6 pracovala na Kajetánce jako lídr ve sdružení s firmou Z & D stavební společnost, která měla kromě oranžerie na starost hlavně terénní a sadové úpravy. Proto i stavba posledního, pětipodlažního, domu se dvěma suterény a 25 byty probíhala v Břevnově pod taktovkou Met-

rostavu. „Lakehouse – nazvaný podle sousedního jezírka – byl podobný ostatním bytovým projektům, na nichž jsem pracoval dřív,“ vzpomíná Ing. Chloupek a pokračuje: „Měl železobetonovou kostru, málo vyzdívek, hodně sádkokartonů. Od sousedních budov Kajetánky se lišil snad jen parkovacím systémem, který umožňuje parková-

ní dvou aut nad sebou v rámci jednoho podlaží, a fasádou, která kombinovala kamenný předsazený provětrávaný obvodový plášť s kontaktním zateplovacím systémem (foto č. 1). Investor totiž chytře využil čas, který mu poskytla stavba na etapy, a ve spolupráci s Ing. arch. Milanem Veselým z ateliéru LOXIA poslední část projektu upravil a optimalizoval podle současné situace na trhu.“

Atraktivní byty v parku s výhledem na Pražský hrad si rychle našly své kupce a dnes jsou až na výjimky prodané. Radovat se však mohou i obyvatelé Prahy 6 – park s malou vodní nádrží totiž zůstal veřejnosti přístupný.

„Na stavbu Kajetánky (foto č. 2) budu vzpomínat rád. Měli jsme na ní výbornou partu, se všemi partnery se dalo rychle a profesionálně domluvit a navíc, kde jinde zažijete přímo u pracoviště a přítom v centru Prahy výlov rybníka, jako se to stalo na podzim nám,“ uzavírá Ing. Chloupek.

Osvědčený dodavatel

„Zkušenosti z řady úspěšně dokončených zdravotnických staveb jsou zárukou, že prostor pro lineární urychlovač v chebské nemocnici vybudujeme včas a v požadované kvalitě,“ uvedl 18. prosince 2014 ředitel karlovarského zastoupení divize 9 Ing. Petr Čermoch (foto druhý zprava) při slavnostním zahájení stavby, kterou bude řídit tým Radka Kučery.

Tvrzení Ing. Čermocha není nadsazené. Za posledních deset let dokončil Metrostav zakázky ve 12 různých zdravotnických areálech doma i v zahraničí – třeba v Karlových Varech, Plzni, Klatovech, Příbrami, v pražském Motole a ve Střešovicích či ve slovenských Košicích. Dnes jeho týmy navíc působí v nemocnicích v Ostravě, Opavě a Sokolově. Firma má praxi i se speciálními medicínskými projekty, jako neurochirurgické pracoviště s intraoperační magnetickou rezonancí či radioterapie s kobaltovým ozarovacím. Když se ke všemu ještě připojí zkušenosti z výstavby objektu pro laser ELI Beamlines, je možné konstatovat, že ani provedení jednopodlažní přístavby v Chebu, jejíž stěny a strop budou z barytového betonu o síle dva metry, jistě nebude činit stavbařům z divize 9 problémy. Stavbu dokončí letos v srpnu a lineární urychlovač by měl být do plného provozu uveden už koncem roku 2015.

„Čas neexistuje.“

Čas?! Čas jako takový. Jak to, jako takový? „Die zeit an sich“... Už jste viděl někde čas, na moři jste viděl čas nebo v lese jste potkal čas? Nebo někdo zazvonil a vešel čas? Čas existuje jenom v lidské představě. Čas si vymysleli lidé, aby věděli, odkdy dokdy a co za to.“

Úryvek klaunské předscény Jana Wericha a Miroslava Horníčka ze hry Balada z hadrů napovídá, že hodiny by rozhodně neměly chybět na žádném pracovišti. Do sídla Metrostavu jich designéři ze studia Side2 navrhli celou řadu. Kromě toho, že s průměrem přes jeden metr tikají odkdy dokdy, některé z nich odpovídají i na otázku kde?

V Centru vzdělávání Skupiny Metrostav třeba barva číselníku odkazuje na mateřskou společnost koncernu (foto č. 1). Jiné hodiny zase prozrazují divizi, nad jejíž recepcí visí (foto č. 2, 3 a 4). Jen ve věži A, kde sídlí útvary centrály, je časomíra anonymní (foto č. 5 a 6). Možná proto, aby naznačila, že měří všem stejně, i když – jak řekl William Shakespeare – ubíhá různě, podle toho s kým.

Rekonstrukce Petrinu se divizi 1 povedla

Památkově chráněná budova Petrinu v Bruntále, postavená v letech 1924–1926 podle návrhu Ing. Adolfa Müllera pro chlapecký seminář, se musela během posledního školního roku přeměnit v moderní centrum vzdělávání, kultury a volného času. Vedle více než dvou stovek žáků základní školy se v ní proto až do konce října 2014 pohybovali i stavbaři z divize 1 Metrostavu, aby provedli její nezbytnou rekonstrukci.

Budovu čtvercového půdorysu s vnitřním nádvořím dlouhá léta podmáčela podzemní voda, která při vydatných deštích dokonce zaplavovala suterén. Stavbaři proto zvenku odkopali celý obvod objektu, položili drenážní potrubí a soklové zdivo doplnili svislými provětrávanými mezerami. „Navíc bylo nutné zainjektovat všechny obvodové stěny a provést sanační omítky,“ vzpomíná vedoucí projektu Ing. Michal Osička ze severomoravského regionu Metrostavu. Voda však do suterénu prosakovala i po dokončení těchto opatření a komplikovala další práce. Pracovníci divize 1 proto museli provést drenáže i v interiéru a zřítit v něm několik záchytných jímek. Dnes už díky nim funguje v dřívě často zaplavaných prostorách středisko pro trávení volného času.

Také některé nosné stěny a klenby bylo zapotřebí sanovat a staticky zajistit. „Naši předchůdci totiž do nich při přestavbách neodborně zasahovali a hrozilo riziko, že se mohou zřítit,“ konstatuje Ing. Osička.

Na průběh rekonstrukce samozřejmě dohlíželi i památkáři. Dosáhnout s nimi alespoň částečného kompromisu při výběru návrhů a vzorků zabralo týmu Ing. Osičky opravdu hodně času. Třeba před výrobou 290 nových oken, která musela na jednu stranu splňovat současné moderní technické požadavky a na druhou měla zachovat co nejvěrněji jejich historickou podobu. Dalších 230 dvojitých oken bylo navíc zapotřebí repasovat.

Vnější omítky i štukatérské prvky, které neměly dostatečnou soudržnost, museli stavbaři oklepat a udělat nově tak, aby vypadaly stejně jako původní. Použili k tomu armované omítkové materiály s finálním silikátovým nátěrem. „Celkem jsme na fasádě provedli přes 6000 m² nových vnějších omítek a přes 600 m² štukatérských prvků,“ upřesňuje vedoucí projektu. Dnes už je rekonstrukce Petrinu dokončena s výjimkou vnějších sanačních omítek soklu (foto č. 1). Práce na něm byly kvůli nadměrné vlhkosti zastaveny a měly by být dokončeny na jaře.

Stavbaři se v průběhu rekonstrukce, která probíhala za plného provozu základní školy, jež v budově sídlí, vypořádali se všemi komplikacemi i obtížnými podmínkami na jedničku. Rekonstrukci Petrinu je možné zařadit mezi jednu z nejdůležitějších staveb ve městě, a proto byla spojena s velkým zájmem a očekáváním veřejnosti. Ohlasy místních obyvatel jsou po jejím dokončení veskrze pozitivní. „Oceňuji zejména prostory nové městské knihovny a školní auly (foto č. 2), které jsou velice reprezentativní. Poskytnou velmi příjemné prostředí pro konání rozličných společenských událostí,“ uzavírá Ing. Osička.

Martina Vampulová, foto Josef Husák

Tradiční oslavy svátku svatě Barbory

V katolicky orientovaných zemích uctívají nejen ti, kdo pracují pod zemí, 4. prosince svátek svatě Barbory – patronky horníků a tunelářů. Slavnosti, které původně měly za úkol vyprosit si její celoroční ochranu, se třeba v Rakousku či v Německu konají pravidelně už od začátku 19. století. Také vloni zde v tento den proběhly ve významných kostelech mše na její počest a snad u každého tunelového portálu, kde je osazena soška sv. Barbory, se objevily květy a zapálené svíce. Několika takových akcí se zúčastnili i naši zahraniční kolegové ze společnosti BeMo Tunnelling (BeMo).

Oslavy sv. Barbory proběhly 4. prosince třeba v hornorakouské obce Sankt Pankraz, kde byly spojeny s oficiálním zahájením stavby dalších dvou tubusů, které umožní převést provoz v tunelovém řetězci Klaus na dálnici A9 z polovičního profilu na plný. Na ražbách obou východních trub tunelů Spering (2894 m) a Falkenstein (752 m) pomocí metody NRTM se ve sdružení s 50procentním podílem účastní i pracovníci firmy BeMo. Jejich dílo má být uvedeno do provozu v září roku 2017. Staré tunely potom projdou rekonstrukcí a celý 7,6 km dlouhý úsek řetězce Klaus s 6,3 km tunelů a 700 m mostů bude v plném profilu zprovozněn koncem roku 2018.

V Karlsruhe, kde společnost BeMo odpovídá za výstavbu městského kolejového tunelu pro podzemní trasu tramvajové tratě, tzv. lehkého metra, se na počest sv. Barbory konala ekumenická mše v kostele sv. Bernharda (foto), který stojí u Durlacherské brány v bezprostřední blízkosti zařízení staveniště. Kromě velkého počtu našich

kolegů se jí zúčastnila i významná německá politička Gerlinde Hämmeler, patronka tunelu, která svou přítomností zdůraznila význam tohoto městského megaprojektu.

Svatá Barbora byla vloni vlídná a razičům v Karlsruhe umožnila strávit vánoční i novoroční svátky v klidu doma. Od 18. listopadu, kdy s pomocí plnoprofilového bentonitového štítu Giulia zahájili práci, totiž do 23. prosince 2014 dokončili ražbu celého 382 m dlouhého úseku mezi stanicemi metra Durlacher Tor a Kronenplatz. Vzhledem k tomu, v jak složitých geologických podmínkách v centru města pracovali, odvedli velice pěkný výkon. Giulia poté přezimovala ve stanici Kronenplatz a 7. ledna letošního roku vyrazila na další úsek své trasy.

Všem, kdo se účastní tunelářských projektů Skupiny Metrostav, přejeme pod patronací svatě Barbory úspěšný rok 2015 bez nehod a mimořádných událostí!

Clemens Lantschner, Robert Dostál, foto BeMo

P T Á M E S E

Ing. Pavla Piláta, generálního ředitele Metrostavu

V lednu uplynul rok od přesídlení firmy do objektu Palmovka Park II. Splnila centralizace očekávání?

Ano, umožnila zlepšit komunikaci uvnitř společnosti – máme k sobě blíže a můžeme rychleji spolupracovat. Přispěla i ke snížení režijních nákladů, protože jsou dnes spojené jen s jedním objektem. Prodej budov, kde dřív divize Metrostavu působily, navíc z významné části pokrýval investici do vybudování společného sídla. Za aktivní přístup ke stěhování bych chtěl kolegům poděkovat. Celá společnost se díky tomu přemístila v relativně krátkém čase, aniž by to mělo negativní vliv na její fungování.

Nastal čas bilancování. Jaký byl podle vás rok 2014?

Myslím, že by se měl hodnotit z úhlu pohledu, jak se dařilo oboru i celé ekonomice. A tady je zapotřebí připomenout, že ačkoli se v roce 2014 prudký propad stavebnictví zpomalil, přesto bylo stále zatíženo recesí a z velké míry paralyzováno stavem českých zákonů a jejich výklady, které jsou v mnoha ohledech přísnější než směrnice EU. Pracovali jsme prostě v prostředí, které nám, našemu oboru ani ekonomice nepříjemné, a proto se Metrostavu nepodařilo zcela splnit plánované úkoly. Ne však dramaticky.

Co bude hlavním úkolem společnosti v roce 2015?

Rok 2015 by mohl být nejen pro náš obor zlomový – veřejní investoři se budou snažit dočerpávat peníze z fondů EU z minulého plánovacího období. Zároveň budou navrhovat projekty pro novou finanční etapu. Pokud se potvrdí stabilizace ekonomiky a její mírný růst, očekávám, že porostou i privátní investice. Avšak vzhledem k tomu, že příprava velkých infrastrukturních zakázek je u nás výrazně zanedbaná, musí se Metrostav stále zaměřovat na segmenty trhu a regiony, kde dosud nepůsobil, a na zahraničí. Rok 2015 tak nebude lehčí než ten minulý. Musíme se v něm vyvarovat chyb ve všech činnostech – v obchodě, výrobě i ekonomice. Obchod bude klíčovou oblastí, protože až dosud jsme se přes krizová léta přenášeli díky dobrému zásobníku práce z období před nástupem recese. Teď už ale nastal okamžik, kdy jej musíme začít doplňovat rychleji, než se nám to dařilo v minulosti. Zároveň je třeba podporovat zejména vlastní dělnické kapacity. Pokud by se potvrdily optimistické předpoklady a stavebnictví by začalo růst, dá se předpokládat, že jich na trhu bude nedostatek a začnou nabývat na ceně. Co se týče ekonomiky, stále musíme přemýšlet, kde ušetřit další režijní náklady.

Zmínil jste zahraničí. Jak se tam Metrostavu daří?

Obecně považují za úspěch, že naše zahraniční stavby běží skoro bezproblémově a s kladným hospodářským výsledkem. V zásobníku práce nám tak z části nahrazují výpadky velkých staveb v ČR a můžeme při nich uplatnit dělnické a technické kapacity i vlastní strojní vybavení. Dosažené výkony jsou tam již významné. Na trzích mimo ČR a SR budou za rok 2014 za Metrostav tvořit přibližně 4 mld. korun a v konsolidaci za celou Skupinu z očekávaných celkových 28 mld. budou asi 9 mld. V rámci Evropy se připravujeme na několik soutěží na výstavbu metra či velkých dopravních projektů. Jen naše pozice na Slovensku zatím není taková, jakou bych očekával, a musí se zlepšit. Pro zahraniční zakázky také musíme připravovat více techniků a přijímat i jazykově vybavené absolventy. Jako pozitivní impuls pro tuto oblast vnímám vytvoření útvaru zahraničního podnikání, který z úseku prezidenta koordinuje činnosti všech firem Skupiny Metrostav.

Co očekáváte od budoucnosti?

Metrostav vždycky uměl zareagovat na změny, které se na trhu objevily, a proto věřím, že máme natolik kvalifikovaný, schopný a flexibilní personál, že se vypořádáme i se stavem legislativy a stavebnictví, který v současné době v Česku panuje. Budeme ale muset posílit právnícké znalosti a pracovníky více vzdělávat v naší současné legislativě i pravidlech EU. Může totiž nastat doba, že se bez právníků nepostaví ani dopravní značka. Co nás ale nezabije, to nás posílí. Proto věřím, že situaci zvládneme. Musíme hledat pozitivní motivaci a myšlení, nepodléhat negativním náladám i okolnostem a místo řešení minulosti víc hledat strategii, cesty a východiska pro budoucnost.

Z PRAVODAJSTVÍ Z DIVIZÍ

Livingstone, Pod Všemi svatými, Plzeň

Na první pohled nelogický titulok skrývá adresu nového polyfunkčního objektu, který buduje divize 1. Půjde vlastně o dvě budovy, z nichž ta vyšší, osmipodlažní, se dvěma suterény bude kromě bytů obsahovat i kanceláře, prodejny a prostory třeba pro zubaře či fitness. Do jejich podzemních garáží se vejde více než 60 aut. Druhý objekt, o tři patra nižší, bude sloužit jen k bydlení.

Různorodost účelu podpoří i exteriér komplexu, který vyroste v klidné městské části Roudná, nedaleko historického centra Plzně. Jednotlivé části jeho budov odliší nejen povrchový materiál obvodového pláště, ale i uspořádání a umístění oken. Část fasády bude například imitovat kamenný obklad, se kterým budou lícovat okenní výplně. Jinde zase Ing. arch. Luboš Kouřim z plzeňského studia

Architekt s.r.o. navrhl okna zapuštěná a obvodový plášť bez imitace (vizualizace). „Interiéry předáme v podobě Shell&Core a definitivně se dopracují až po kolaudaci podle individuálních přání klientů,“ říká vedoucí projektu Ing. Radek Böhm a dodává: „Se stavbou jsme začali v půlce září 2014 a dnes už u objektu I provádíme základové konstrukce nad pilotami. U druhého jsme museli nejdříve získat všechna potřebná povolení ke zbourání starého domu, který na staveništi překážel, a na piloty došlo až v prosinci.“ Celá zakázka by měla být hotová koncem roku 2015 a začátkem toho následujícího se do komplexu začnou stěhovat obyvatelé. Do nových prostor by je mohl přilákat i slogan projektu: Objevte dosud nepoznané.

–jar–, vizualizace Architekt s.r.o.

David Livingstone působil ve druhé polovině 19. století v Africe jako misionář. Při zkoumání řeky Zambezi objevil Viktoriiny vodopády a byl prvním bělochem, který přešel poušť Kalahari a v jižní části i celou Afriku. Při jedné ze svých cest byl čtyři roky nezvěstný. Našel ho až novinář Henry Morton Stanley, který jako jeden z mála doufal, že Livingstone žije. Žil. Zemřel však brzy, v roce 1873 při hledání pramenů Nilu. Jeho tělo pohřbili v Londýně, srdce ale pochovali u vodopádů.

Dvě vizitky Metrostavu v jedné pražské ulici

Pokud někdo hledá povedené reference Metrostavu z nedávné doby a v památkově chráněné zóně Prahy, nemusí chodit daleko. Při cestě ani ne 300 m dlouhou Soukenickou ulicí z Petráského náměstí k Revoluční třídě nejprve narazí na hotel UNIC, který před rokem a půl zrekonstruovala a dostavěla divize 9. Po pár krocích uvidí i Rezidenci Soukenická 3, jejíž přestavbu právě dokončil tým Ing. Petra Brože z divize 6.

Soukenická ulice, dříve Na Latráně, se připomíná už od konce 14. století. Řada požárů a plošné asanace i přestavby z hygienických důvodů však způsobily, že ji dnes povětšinou lemují domy postavené jen zhruba před

125 lety. „Ten s orientačním číslem 3, který jsme přestavovali my, vybudovali zedníci roku 1893 podle návrhu architekta Josefa Rydycha a má novobarokní až rokokovou uliční fasádu. Při jeho rekonstrukci jsme zjistili, že naši předci už tehdy používali při práci hodně typových prvků, což zřejmě souviselo se situací na konci 19. století, kdy v Praze kvůli přílivu obyvatel musely co nejrychleji a nejlevněji vyrůst stovky podobných domů nejen na Novém Městě, ale také na Žižkově, Vinohradech, Smíchově či v Libni nebo v Karlíně,“ říká vedoucí projektu Ing. Brož.

Vzhledem k tomu, že socialistická údržba objektu nebyla příliš na úrovni, novodobí stavbaři dům nejen přestavěli, ale vrátili mu i původní hezký vzhled. Patrně to je už u průjezdu do dvora, jehož uliční portál zdobí sochy atlantů (foto). Doplnila jej totiž dřevěná špalková dlažba a z jeho stěn zmizely heraklitové desky. Ukrývaly nejen pavučiny novodobých elektrorozvodů, ale i značně poničenou výzdobu, kterou štukatéri opravili a doplnili stejně jako na stropech některých bytů. Díky dovednostem současných řemeslníků – včetně vlastních kapacit také Slovensko-český klub se schodištěm do zaklenutého suterénního sálu v prostoru původních sklepů.

„Závěr díla byl pro mě i pro ostatní kolegy dost hektický. Zároveň s ním jsme totiž rozbíhali hned tři další projekty, které provádíme dnes – modernizaci čistíren odpadních vod v Poděbradech a v Městci Králové a výstavbu kanalizace ve Všebořech. I dřív jsme převážně pracovali na vodohospodářských zakázkách, a tak na práci v Soukenické ulici budeme rádi vzpomínat. Dokázali jsme si při ní, že umíme podle požadavků náročného soukromého investora kvalitně provést i rekonstrukci v Pražské památkové rezervaci,“ uzavírá Ing. Brož.

Horolezci na hlavním nádraží v Praze

Od února budou moci cestující na pražském hlavním vlakovém nádraží pozorovat horolezce. Nepůjde však o klasické dobyvatele horských vrcholů, ale o specialisty na práce ve výškách, kteří budou rekonstruovat prosklenou střechu nad 1. až 4. nástupištěm. Její dvouletá 233 m dlouhá ocelová konstrukce o rozpětí 2 x 33 m je totiž vysoká téměř dvacet metrů a s klasickým lešením či plošinami se dělníci všude nedostanou.

Od svého vzniku na počátku 20. století zatím tento železniční „chrám“, dílo Jaroslava Marjanka a Rudolfa Kornfelda, tak rozsáhlou opravou neprošel. Všechny dosavadní – i ta poslední z roku 2009 – pouze hasily největší problémy. „My však opravíme nejen nosné ocelové prvky – tedy nahradíme poškozené, odstraníme staré barvy a nanese novou protikorozi ochranu –, ale i lávky na střeše, které ke konstrukci umožňují přístup,“ popisuje vedoucí projektu Ing. Jan Krajdl z divize 3 a dodává: „Kompletně vyměníme také světlíky, boční zasklení, plechovou krytinu a upravíme trakční vedení.“ A že nepůjde o malý rozsah prací, ilustruje třeba počet světlíků, kterých na opravu čeká téměř deset tisíc. Původní drátoskla, která lety značně oslepla a propouštěla minimum světla, nahradí tepelně tvrzená bezpečnostní skla, nové boční a čelní stěny budou z dvouvrstvého skla s bezbarvou fólií.

Tam, kde to bude technicky možné, například u střešních lávek, montéři konstrukce demontují a jejich očíslované díly odvezou do dílny, kde projdou očistou, budou natřeny a poté převezeny zpět a namontovány na původní místo. I když přesný rozsah výměn není znám – většina konstrukčních detailů je totiž bez demontáže nepřístupná –, již dnes počítá Ing. Krajdl s tím, že koroze natopila více škod, než projekt předpokládá.

Celá akce, spolufinancovaná EU, probíhá v úzké spolupráci s památkáři. Tým divize 3 se ale kromě ochrany konstrukcí zaměřil při přípravě zakázky také na to, aby stavba co nejméně narušila provoz rušného dopravního centra. Práce budou proto probíhat po etapách a výlukou bude zastaveno vždy jen jedno nástupiště. K dopravě materiálu přitom stavbaři využijí především kolejí, aby minimálně postihli komunikace v okolí.

Práce na rekonstrukci prosklené haly by měly skončit v říjnu 2017. Poté si nástupiště na nějaký čas od prací odpočinou. Nová povrchová úprava oceli by totiž měla vydržet minimálně 15 let, samotná opravená konstrukce dokonce padesát. K celkové obnově nádraží tak bude scházet jen rekonstrukce staré secesní budovy postavené v letech 1901–1909 podle návrhu architekta Josefa Fanty. –jar–, foto Josef Husák

Rekonstrukci provádí Metrostav jako lídr ve sdružení se společností Prominecon CZ. Na hlavní vlakové nádraží se vrací již poněkolkrát. V roce 2009 zde jeho divize 3 dokončila modernizaci západní části stanice včetně nástupišť 1 až 4 (foto), jež se nacházejí pod dnes opravovaným zastřešením. Odbavovací halu, kterou Metrostav postavil v 70. letech 20. století, přestavěla v roce 2011 jeho divize 9. O dva roky později uvedla do původního stavu i známou Fantovu kavárnu.

Každá dobře provedená zakázka je důležitá

Kromě Kajetánky a domu v Soukenické ulici, kterým se věnují samostatné články, dokončila divize 6 v závěru loňského roku také několik dalších projektů. Vzhledem k situaci na stavebním trhu jsou pro Metrostav důležité všechny, a proto si zaslouží pozornost i ty menší či malé. Čtyři z nich představuje následující text.

Protipovodňová opatření města Velké Meziříčí

Termín stavby:	10/2012 – 11/2014
Charakter:	vodohospodářská stavba
Dodavatel:	sdružení, Metrostav člen
Vedoucí projektu:	Ing. Luboš Dalecký
Základní parametr:	úprava 3 km toků a břehů Oslavy a Balinky
Zajímavost:	pneumatický vakový jez (foto č. 1)

„Zástupci města Velké Meziříčí mají náš velký obdiv za to, že projekt vůbec dokázali dotáhnout do konce. Spousta účastníků výstavby totiž nepochopila podstatu protipovodňových opatření a snažila se z akce pouze vytěžit něco pro sebe. Část občanů se stavbou dokonce nesouhlasila, a proto byl asi dvěstěmetrový úsek v centru Velkého Meziříčí z projektu vynechán. Až v průběhu prací si majitelé domků uvědomili důležitost díla a najednou otočili. Jen díky bleskové práci města, Povodí Moravy a projektantů se tento úsek podařilo zařadit do dotačního programu a mohli jsme jej provést,“ říká Ing. Luboš Dalecký.

Rekonstrukce SOŠ strojní a elektrotechnické, Velešín

Termín stavby:	03/2014 – 11/2014
Charakter:	zateplení sedmi objektů
Dodavatel:	Metrostav
Vedoucí projektu:	Jaroslav Jedlička
Základní parametr:	celková plocha zateplení 8835 m ²
Zajímavost:	práce za plného provozu areálu

„Projekt nepočítal s azbestem v boletických panelech obvodového pláště objektu učeben, který jsme měli nahradit vyzdívkami z pórobetonového zdiva nebo prosklenými konstrukcemi. Jeho odstraňování při zachované výuce prodloužilo dobu stavby,“ vzpomíná vedoucí projektu.

Dostavba Základní školy Příbyslav

Termín stavby:	02/2014 – 11/2014
Charakter:	novostavba pavilonu družin a učeben
Dodavatel:	sdružení, Metrostav lídr
Vedoucí projektu:	Ing. Lubomír Mik
Základní parametr:	max. půdorys 21,6 x 32,7 m
Zajímavost:	čtyřpodlažní objekt bez schodiště

„Přestavba ZŠ v Příbyslavi probíhala ve čtyřech etapách a při zachovaném vyučování. My jsme v rámci třetí části díla vestavovali do proluky novostavbu, kterou jsme museli ve všech patrech propojit s objekty na třech stranách. Výšky podlaží našťastí odpovídaly a díky úsilí všech zúčastněných se nám podařilo dořešit detaily napojení. Chybějící vnitřní schodiště jsme během výstavby nahradili venkovní provizorní schodišťovou věží,“ popisuje Ing. Mik.

Rekonstrukce obvodového pláště Elektrárny Dalešice

Termín stavby:	08/2014 – 11/2014
Charakter:	rekonstrukce obvodového pláště
Dodavatel:	Metrostav
Vedoucí projektu:	Ing. Michal Kratěna
Základní parametr:	plocha pláště téměř 500 m ²
Zajímavost:	první montáž závěsného, plně proskleného rastrového fasádního systému TRIMO v Česku

„Po demontáži původního obvodového pláště jsme zjistili, že nosníky, na které se montovala nová fasáda (foto č. 2), mají jiný tvar a velikost, než předpokládal projekt. Mezi ní a stropem tak vznikl až 15cm prostup, který jsme museli požárně utěsnit a zakrýt,“ konstatuje Ing. Kratěna.

–red–, foto archív staveb divize 6

Proč a jak hodnotíme?

Nadchází období ročního hodnocení zaměstnanců, které je spojené s určitou administrativní zátěží. Za dobu, co se v Metrostavu dělá, se však pozornost jeho zaměstnanců trochu přesunula od smyslu hodnocení k vyplnění listu hodnocení. A to je škoda.

Zřejmě všichni víme, že cílem ročního hodnocení není jenom vyplnit papír – ani to nikdy nebylo záměrem. Aby hodnocení bylo přínosem pro všechny, je zapotřebí dopřát mu čas a otevřenost. V článku najdete tipy, které by v jeho procesu mohly pomoci.

Pilíř 1. – Příprava

Na hodnocení rozhovor se musíte stejně důkladně připravit, jako když jdete na důležité jednání, a to ať už jste v roli hodnotitele nebo hodnoceného. Znáte odpovědi na následující otázky?

Hodnocení zaměstnanci:

- Co potřebuji nadřízenému říci, co bych chtěl změnit?
- Za co si zasloužím pochválit – co dobrého moje práce přinesla firmě?
- Čeho chci dosáhnout v dalším období?

Hodnotitelé:

- Kdybych měl možnost přijmout do týmu p. XY znovu, udělal bych to? Jaké argumenty by byly pro a jaké proti?
 - V čem je výjimečný, lepší než ostatní?
 - V čem překonává mé očekávání?
 - Kde funguje hůře, tj. nenaplnuje má očekávání?
 - Co potřebuji, aby změnil?
 - Za co konkrétně, za jaké chování ho chci pochválit?
 - Jaké jsou příklady chování, které mi nevyhovuje?
- Jednoduchý, ale užitečný nástroj pro nalezení rozvojových oblastí zaměstnance je pro hodnotitele Start–Stop–Continue (začít–přestat–pokračovat):
- Co chci, aby p. XY začal dělat, protože to nedělá?
 - S čím má přestat?
 - V čem má pokračovat?
 - K čemu to bude dobré, co to má firmě, týmu a zaměstnanci přinést?

Pilíř 2. – Samotný rozhovor

V samotném průběhu rozhovoru je důležité:

- Dát hodnocenému dostatek prostoru (nevést monolog, vybídnout ho ke sdílení jeho názorů, prodiskutovat s ním příp. námitky).
- Ocenit ho za to, co se mu daří a co hodnotíte kladně, a věcně předat i negativní zpětnou vazbu.
- Sdílet mu, co jste chtěl, a ověřit, že tomu protějšek rozuměl – šikovně je nechat ho zrekapitulovat, na čem jste se dohodli.

Pilíř 3. – Úkoly na rok 2015

Až se budete bavit o úkolech, měli byste se dohodnout, na čem poznáte, zda byly splněné, či nikoli – opět tím, že popíšete žádoucí stav a způsob, jak ho budete měřit. Je také dobré určit si v průběhu roku milníky, kdy se spolu sejdete a zkontrolujete, zda jste na správné cestě.

Buďte opatrní, abyste u rozvojových oblastí nezaměňovali cestu a cíl. Ke stejnému cíli mohou vést různé cesty. Tady může pomoci, když budete mluvit o stavu, kterého chcete dosáhnout (např. srozumitelně zadávat úkoly), ne nutně o cestě, jak toho dosáhnout (např. absolvovat kurz komunikačních dovedností). Znáte-li chtěný stav, personální manažeři a kolegové z Centra vzdělávání vám rádi pomohou vybrat tu nejvhodnější cestu.

Postavíte-li všechny tři pilíře, dá se předpokládat, že roční hodnocení naplní svůj význam.

List hodnocení se zakládá do osobní složky zaměstnance, může zpětně sloužit jako důkaz o vyhovujícím či nevyhovujícím pracovním výkonu. Je i prvním indikátorem pro udělení ocenění nebo nominace do personálních rezerv, případně přemístění zaměstnance. S náměty zaměstnanců z první části listu hodnocení se aktivně pracuje, projednávají se také na poradě vedení i divizi.

V letošním roce mají hodnotitelé možnost využít pomoci personálních manažerů, a to jak v procesu přípravy, tak i formou následného zpětné vazby, jak se jim dařilo hodnocení rozhovor zvládnout. Centrum vzdělávání Skupiny Metrostav připravuje proškolení nových hodnotitelů, kam se může prostřednictvím personálních manažerů přihlásit každý zaměstnanec hodnocící své kolegy. Další informace a instruktáž k zabezpečení průběhu ročního hodnocení personálu naleznete na intranetu v záložce Vzdělávání viz <http://skupina/ukr>.

Způsob, jak k ročnímu hodnocení zaměstnanců přistupujeme, je obrazem naší poctivosti a respektu ke spolupracovníkům. Dobře se na něj připravit se vyplatí všem. Je to jedinečná příležitost říci si, jak naše spolupráce vypadá a co bychom chtěli zlepšit.

Mgr. Jana Kořínková, MBA

NAŠE FOTOREPORTÁŽ

Tým Ing. Miroslava Filipa z divize 8 dokončuje stavbu pražského metra V.A

Všichni, kdo se těší na rozjezd metra V.A z Dejvic do Motola, vstupovali do nového roku 2015 s radostným očekáváním. Podzemní prostory s kolejnicemi a stovkami kilometrů kabelů (foto č. 1) už totiž prozrazují, že jsou hotové nejen po stavební stránce, kterou zajišťoval Metrostav jako lídr ve sdružení se společností HOCHTIEF CZ, ale i po technologické. Za tu z většiny odpovídali pracovníci firem Skanska a AŽD Praha, kteří nyní zkoušejí všechna strojní, energetická, řídicí, vzduchotechnická a sdělovací zařízení, aby Dopravní podnik hlavního města Prahy mohl zahájit zkušební provoz. Prostory, které technologie zaplnila, jsou ukryté v zázemí stanic nebo v samostatném objektu mezi Dejvicou a Bořislavkou, jenž je umístěn pod zemí podél ulice Kanadská. Veřejnosti nebude přístupný stejně jako místnosti protihlukových filtrů (foto č. 2) a ventilátorů (foto č. 3) u stanice Petřiny. Také řadu srušených trakčních měřících a distribučních transformoven (foto č. 4), které zajišťují dodávku a rozvod elektrické energie, v budoucnu navštíví asi jen elektrikáři. Cestující také jen stěží z oken jedoucích vlaků zahlédnou třeba nové tlakové uzavěry (foto č. 5), které oddělují provozovaný úsek metra I.A od budovaného V.A a zachovávají tak funkčnost stávajícího ochranného systému metra. Vše je tedy téměř hotové a brzy by měly raženými (foto č. 6) i hloubenými tunely (foto č. 7) projíždět první soupravy metra – zatím bez cestujících. Stavbaři se nyní už většinou zabývají jenom tím, jak náročný projekt uzavřít administrativně, dokladově a finančně.

SLOUPEK ODBORŮ

Kolektivní smlouva

Při kolektivním vyjednávání, které bylo oproti minulým rokem náročnější, došlo pro rok 2015 nakonec pouze ke dvěma významnějším změnám jak ve vzorové kolektivní smlouvě, tak i v podnikové u Metrostavu a Metrostavu Facility.

První je navýšení minimálních mzdových tarifů ve všech tarifních stupních o dvě procenta. Druhá změna se týká nominální hodnoty regenerační poukázky. Ve vzorové smlouvě pro rok 2015 je její spodní hranice stanovena pouze na jeden tisíc korun. U zmíněných podnikových kolektivních smluv došlo oproti roku 2014 po delším vyjednávání ke snížení výše poukázky o dva tisíce korun. Jejich hodnota pro rok 2015 proto činí čtyři tisíce korun.

Dílním úspěchem je, že se podařilo vyjednat a podepsat kolektivní smlouvy ještě do konce minulého roku, ale větším úspěchem bude, když se společnosti podaří – přes prognózu vývoje zakázky – udržet stávající pracovní místa.

Kolektivní smlouvy jsou v současnosti zveřejněny jednak na intranetu Metrostavu a také na internetových stránkách základní odborové organizace www.odborny-metrostav.cz.

Zahraniční návštěva

Ve čtvrtek 11. prosince navštívil sídlo Metrostavu a stavbu metra V.A velvyslanec Ázerbájdžánské republiky v ČR pan Farid Shafiyev, aby se spolu s prvním tajemníkem velvyslanectví panem Elnurem Guliyevem blíže seznámil s činností Skupiny Metrostav.

Ázerbájdžánský velvyslanec se nejprve setkal s prezidentem Skupiny Jiřím Bělohlavem a ředitelem jejího zahraničního podnikání Václavem Soukupem. Informoval je zejména o rozsáhlém projektu rozvoje podzemní dráhy v hlavní město Baku, kde by měly být dvě stávající trasy metra rozšířeny do roku 2030 o tři nové, čímž celková délka linek vzroste z 35 km na 119 km a počet stanic se zvýší z 23 na 76. Stavební práce na tomto projektu již začaly. Oba hosté se seznámili se strukturou Skupiny Metrostav i s jejími výsledky a poté navštívili rozestavenou stanici metra Červený vrch. „Příjemně mě překvapila šíře působení Skupiny Metrostav i výsledky, kterých její firmy dosahují, a to i v zahraničí. Při prohlídce stanice metra mne zaujala také vysoká kvalita odvedených prací,“ konstatoval na závěr návštěvy Farid Shafiyev.

Ing. Tomáš Piskač

Příroda především

Vloni v prosinci začal tým Jaroslava Jedličky z divize 6 pracovat ve sdružení s firmou Zakládání staveb na dokončení vltavské vodní cesty v úseku VD Hněvkovice – Týn nad Vltavou. Stejně jako u podobných vodohospodářských staveb zahájili jejich dílo ochránci přírody.

Osm teple oblečených přírodovědců v holínkách (foto) nasbíralo 4. prosince 2014 na obnažených náplavách v Týně nad Vltavou přesně 10 064 jedinců velkých mlžů: 341 kusů škeble říční, 14 kusů škeble asijské, tři kusy velevruba tupého (silně ohrožený druh), 130 kusů velevruba malířského (kriticky ohrožený druh) a 9576 jedinců velevruba nadmutého. Ochránci přírody bohužel nenašli žádnou očekávanou škebli plochou, zato překvapivě objevili invazivní škebli asijskou. Všechny mlže loď převezli do asi 300 metrů vzdáleného místa, kde je rovnoměrně rozmístili v prostoru, kterého se prohrábky dna zdrže VD Kořensko nedotknou. U jezů Hněvkovice ani v jeho dolní rejdě či plavební komoře žádné velké mlže nenašli. Stavbaři proto mohli s čistým svědomím začít pracovat.

–red–, foto WELL Consulting

